

get Uthdeligt i Paragraphen, skal man ikke ængste sig derover, fordi den bliver fortolket ad praktisk Veie, og fordi man har optaget den efter ældre Bestemmelser med de samme Ord. Hvad er da nu den praktiske Fortolkning af Slutningen af denne Paragraph, hvorom der her er Spørgsmaal, og som lyder saaledes: Det forbeholdes iøvrigt nærmere at ordne dette Forhold ved de aarlige Finantslove, forsaavidt Saadant maatte vise sig nødvendigt? Det er den, at man har fortolket Loven i Finantsloven, paa hvilken Landstthinget jo saa godt som ingen Indflydelse har. Naar der er Tale om saadanne specielle Spørgsmaal som om den her omhandlede Cumulation, lader det sig ikke gjøre for Landstthinget at gaae dybt ind paa saadanne Spørgsmaal i Finantsloven. Saalænge der er Tale om Fortolkningen af hvad der egentlig vedrører Finantsloven, da indbringer jeg, at Folkethinget bør have den væsentligste Indflydelse herpaa; men just derfor holder jeg meget stærkt paa, at der ikke i Finantsloven fortolkes andre Love. Det gaaer ikke an at fortolke en Lønningslov i Finantsloven. Dette er min Betragtning af Sagen, og dens Rigtighed er, som det forekommer mig, bleven aldeles godtgjort ved de Yttringer, der ere blevene fremsatte af den ærede Minister. Paragraphen sigter til en Fortolkning igjennem Finantsloven ved en Deel af den lovgivende Magt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i denne Lov ogsaa er en anden Bestemmelse, der har den samme Betydning, nemlig Slutningen af § 25: „Indtil de Poster, der efter denne Paragraph i Forbindelse med §§ 13—15 ere bestemte til Inddragelse, ere blevene ledige, vil istedetfor de dertil ubredede Gager et passende Beløb af de hernævnte Summer være at indholde.“ Hvad er et passende Beløb? Det er naturligtvis et Spørgsmaal, der kan være noget tvivlsomt at besvare; men Fortolkningen gives gjennem Finantsloven. Det vil sees af Finantslovsforslaget for iaar og de trykte Anmærkninger dertil, at med Hensyn til de tidligere Gagerlove, hvori der fandtes lignende Udtryk, er Meningen af disse Ord fortolket der, og det er altsaa Folkethinget, som giver Fortolkningen deraf. Med Hensyn til § 30, da skal jeg i det Hele henholde mig til, hvad der

er blevet ytret af 2 ærede Landstthingsmænd før mig. Jeg skal til hvad den ærede Minister har ytret om, at denne Paragraph ikke havde nogen synderlig Betydning, at den for ham ikke var af Vigtighed, fordi han vilde ansee sig berettiget til ligefrem at gjøre Udbetalingen, bemærke Følgende. Hvad det Sidste angaaer, da kan der forsaavidt være en Beroligelse for Landstthinget derved, at det har erfaret, at naar Paragraphen gaaer ud, saa vil det ikke have Indflydelse paa Lovens Virksomhed. Men hvad det Første angaaer, da stiller det sig for mig saaledes, at om man juridisk eller ikke juridisk vil kunne gennemføre den Sætning, at denne Paragraph har den og den Betydning, saa er der et andet Moment, man bør tage Hensyn til, og som forekommer mig at være af meget stor Betydning, og det er navnlig, hvilken Indflydelse en saadan Clausul vil have i Fremtiden. Det forekommer mig klart, at naar en saadan Clausul føies til alle Gagerlove, saa bliver den nødvendige Følge deraf, hvad enten Ministeren har den ene eller den anden Anskuelse med Hensyn til, hvorvidt Clausulen er nødvendig eller ikke, at alle Gagerlove gaae først til Folkethinget. Det er dette Moment, som jeg anseer for yderst vigtigt, og det er det, der foruden de øvrige af den ærede Landstthingsmand anførte Grunde gjør, at jeg ikke tør gaae ind paa at vedtage denne Clausul.

Indenrigsministeren ad interim:

Den ærede Rigsdagsmand maa have overseet, at Finantsloven ikke affattes af Folkethinget. Det er Regjeringen, som har forelagt Finantslovsforslaget, og den Fortolkning, der staaer i samme, er ikke Folkethingets, det er Regjeringens Fortolkning. Hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand da sige, at det er Folkethingets Fortolkning, naar det er factist, at det er Regjeringens? Paa samme Maade forholder det sig med alle Bestemmelser om Honorarer; de Fortolkninger, der i saa Henseende ere stete, have altid været Regjeringens (Rehmann; ja indtil de blive forandrede). De ere ikke blevene forandrede; der er ikke en eneste Post, hvor den af Regjeringen opstillede Fortolkning er bleven forandret, og den er billigt af Folkethinget, og ogsaa af Landstthinget (Wesely;